

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету Верховної Ради України з питань
гуманітарної та інформаційної політики

18 листопада 2020 року

ПОТУРАЄВ М.Р. Доброго дня, шановні колеги! Я не бачу зараз на комп'ютері чи є у нас зараз кворум. Я бачу присутніх: пан Олександр, пан Володимир, пан Дмитро, пані Ірина, пан Гео.

І тут, якщо не всім видно, крім мене пані Євгенія Кравчук, пан Юрій Павленко, пан Андрій Боблях, пані Тетяна Рябуха та пані Ліза Богуцька. Всіх вітаю!

Колеги, давайте розпочнемо з того, що ще раз всі доєднаємося до побажань якнайшвидшого одужання нашому колезі пану Миколі Княжицькому, передамо йому наші вітання.

Пан Олександр Качний до нас приєднався. Вітаємо, пане Олександрє!

І всім членам комітету здоров'я!

І ще за 5 хвилин доєднається Софія Федина.

Тим не менше ми можемо вже розпочинати нашу роботу.

Отже, шановні колеги, порядок денний всім розданий. Чи є якісь зауваження чи пропозиції щодо порядку денного? Немає.

Тоді прошу підтримати порядок денний, який запропонований. Хто за? Хто проти? Хто утримався? Одноголосно.

Дякую.

Рішення прийнято одноголосно.

Пан Павло Сушко теж приєднався і голосує за порядок денний.

Отже, колеги, перший законопроект, який ми маємо розглянути, це вже у нас іде на друге читання, урядовий, № 3577. Це проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо захисту житлових прав дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб з їх числа.

Хочу вам доповісти, що безпосередньо перед початком засідання нашого комітету закінчилося засідання профільного підкомітету, де були розглянуті всі запропоновані поправки до цього законопроекту. У нас головний доповідач з цього приводу Рябуха Тетяна Василівна.

І ми будемо також, як завжди, голосувати по всім поправкам. На щастя, їх не дуже багато, які запропоновані до цього законопроекту.

Отже, пані Тетяно, вам слово щодо законопроекту і поправок.

РЯБУХА Т.В. Доброго дня, шановні колеги! Сьогодні на підкомітеті ми розглянути таблицю до другого читання, відпрацювали. До законопроекту надійшло 40 поправок, 5 з яких враховано, а 35 відхилено. Тому пропоную перейти до безпосередньо розгляду поправок і голосувати.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Порядок розгляду проголосувати відповідно до пропозиції підкомітету.

ПОТУРАЄВ М.Р. Добре. Я вам дякую, пане Юрію, за таку конструктивну пропозицію.

Отже, колеги, тоді я, з вашого дозволу, вам доповідаю, що підкомітетом враховані поправки №№ 5, 8, 23, 31 і 40. Це, я так розумію, одноголосне рішення підкомітету. Тому я ставлю на голосування...

ПАВЛЕНКО Ю.О. Пане голово, пропонується підтримати порядок розгляду відповідно до пропозицій підкомітету і далі пропозицію підкомітету проголосувати.

ПОТУРАЄВ М.Р. Отже, колеги, давайте тоді проголосуємо за те, щоб підтримати порядок розгляду, який запропонований підкомітетом. Хто за? Хто проти? Хто утримався?

Рішення прийнято одногосно.

Дякую.

Отже, пане Юрію, я пропоную пакетно підтримати ті поправки, які комітет пропонує врахувати. Це саме, ще раз повторюю під стенограму, поправки №№ 5, 8, 23, 31 і 40. Пропозиція підкомітету – врахувати ці поправки до законопроекту. Прошу голосувати, колеги. Хто за? Хто проти? Хто утримався?

Рішення прийнято одногосно.

Таким чином, всі поправки, які інші запропоновані підкомітетом на відхилення, пропонується відхилити теж пакетно. Хто за відхилення всіх інших поправок до законопроекту, прошу голосувати. Хто за? Хто проти? Хто утримався?

Рішення прийнято одногосно.

РЯБУХА Т.В. Микито Руслановичу, справа в тому, що під час доопрацювання, під формування таблиці може змінитися кількість правок до другого читання з техніко-юридичної сторони. Тому можливо будуть якісь коригування виключно у техніко-юридичних правках.

Дякую.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Рішення: підтримати у другому читанні з техніко-юридичними правками.

РЯБУХА Т.В. Я повинна була це сказати.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Отже, колеги, я ставлю на голосування рішення про прийняття законопроекту в другому читанні і в цілому з врахованими

поправками та техніко-юридичними правками. Отже, хто за таке рішення, колеги, прошу голосувати. Хто за? Хто проти? Хто утримався?

Рішення прийнято.

Дякую.

Наступне питання. Це розгляд законопроекту № 4212 авторства пані Елли Репіної та інших народних депутатів про внесення змін до статті 22 Закону України "Про рекламу" щодо реклами електронних сигарет і рідин, що використовуються в електронних сигаретах.

У нас є автор законопроекту.

Будь ласка, пані Елло, ми вас чуємо.

РЕПІНА Е.А. Доброго дня, колеги. У мене *... (не чути)* з приводу цього законопроекту.

Проектом № 4212 пропонується внести зміни до статті 22 Закону України "Про рекламу" в частині розширення її дії на електронні сигарети і рідини, що використовуються в електронних сигаретах. Як вже було зазначено у проекті, при розробці даного законопроекту ми в першу чергу керувалися пріоритетністю забезпечення збереження *... (не чути)*, адже за інформацією Всесвітньої організації охорони здоров'я електронні сигарети становлять серйозну загрозу особливо для дітей, підлітків та вагітних жінок. Крім того, вони збільшують вплив *... (не чути)* та ряд токсичних речовин на оточуючих.

Загалом Конституцією України та Законом України гарантовано право людини на охорону здоров'ю, на безпечне життя і здорове навколишнє середовище. Відповідно вживання електронних сигарет *... (не чути)* відтак їхню рекламу слід заборонити *... (не чути)* Загалом *... (не чути)*

Я ще хочу сказати, що відповідно до доповіді Всесвітньої організації охорони здоров'я, що електронні сигарети *... (не чути)* всеохоплюючу заборону на рекламу, *... (не чути)* та спонсорства щодо електронних сигарет

введено вже у 39 країнах, що складає більше 31 відсотка світового ...*(не чути)*

Тому прошу підтримати законопроект. І дякую за можливість виступити.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пані Елло.

Пане Павле, будь ласка, вам слово.

СУШКО П.М. Рекомендується прирівняти рекламу цигарок і рекламу електронних цигарок і внести відповідні зміни до законодавства. Тому заперечень немає. Прошу підтримати та проголосувати.

КРАВЧУК Є.М. Я єдине, що дам таку деталь. Можливо, просто буде цікаво, а що написано зараз на стійках до електронних сигарет? Зробила фотографію. Написано: цей продукт не є цілком безпечним і викликає звикання. А на сигаретах написано і про онкозахворювання і про все інше. Відповідно, так вони, насправді це така маніпуляція зараз.

ПОТУРАЄВ М.Р. Шановні колеги, хвилинку уваги! Пан Бабенко, голова нашого секретаріату.

БАБЕНКО В.О. Я хочу ще звернути увагу в цьому законопроекті на такий аспект. Він, наприклад, не розповсюджується на IQOS. Це перший аспект, і очевидно, треба було б враховувати, що ми говоримо про конкурентне середовище, то для всіх видів треба робити однакові умови.

ПОТУРАЄВ М.Р. Пані Елло, а там на IQOS не розповсюджується? Колеги помітили.

РЕПІНА Е.А. У нас буде таке, в податкове законодавство ми вже внесли зміни, тому ми між першим і другим читанням добавимо IQOS.

ПОТУРАЄВ М.Р. Шановні колеги, прошу уваги.

Пані Елло, ми не почули ваш коментар. Можна ще раз?

РЕПІНА Е.А. Так. Буде включено між першим і другим читанням таке поняття, як ТВЕН. Ми внесли таке поняття в Податковий кодекс.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. А що нам заважає зразу цей IQOS включити сюди?

РЕПІНА Е.А. Ми внесемо зміни між першим і другим читанням.

ПОТУРАЄВ М.Р. У висновку зазначимо. Так?

РЕПІНА Е.А. Там до поняття електронна сигарета буде додаватися ще поняття ТВЕН.

ПОТУРАЄВ М.Р. Будь ласка, пане Віталію.

БАБЕНКО В.О. Ще також хочу звернути вашу увагу, що у висновку науково-експертного управління справедливо зазначено, що відповідальність у нас адміністративна є тільки на цигарки, а на все інше адміністративної відповідальності ми не передбачаємо. Тобто паралельно треба було б ще внести і закон, який би вводив адміністративну відповідальність і розповсюджував однаково як на цигарки, так і на електронні і так далі.

Теж справедливо зазначено у висновку науково-експертного управління, що у нас зміни є у Податковому кодексі, де визначено електронні сигарети, і вони вступають у силу у 2021 році, і вони не повністю

відповідають тому визначенню, яке застосовується в міжнародній практиці. Тому що у міжнародній практиці електронними сигаретами вважаються тільки ті, що містять нікотин, а у нас в тих змінах, які набудуть чинності з 2021 року, це і ті, що містять нікотин, і ті, що не містять нікотин, але містять якісь ароматизатори, тобто це, очевидно, треба було б більш комплексно підійти до врегулювання цього питання.

І ще зазначу, що Комітет з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування розробив і подав зараз зі своїм рішенням про прийняття за основу законопроект 4358, який частково теж торкається тих питань, які порушені в цьому законопроекті, але набагато вужче, тобто це більш ширший законопроект. На мою думку, це кращий законопроект, але те що стосується частини першої, то у них якраз виписано більш комплексно. Тобто очевидно, що нам треба буде узгоджувати надалі свої плани внесення змін до статті 22 з тим комітетом, коли вони будуть працювати зі своїм законопроектом № 4358 до другого читання.

Дякую.

РЕПІНА Е.А. Можна два слова?

ПОТУРАЄВ М.Р. Пані Елло, будь ласка.

РЕПІНА Е.А. Стосовно цього висновку. У нас є такий проект 3628, який вже пройшов друге читання в комітеті. Тому всі ці зауваження, які ви тут сказали першими, вони вже там були враховані. І я сподіваюся на те, що ми приймемо цей законопроект.

Стосовно Податкового кодексу. Я теж вас сказала, що тут ми теж врахували ці всі зауваження. Тому я не бачу перешкод, щоб ...*(не чути)* Там є технічні правки, ми їх зможемо з'ясувати між першим і другим читанням.

ПОТУРАЄВ М.Р. Шановні колеги, тоді я пропоную за 116-ю статтею Регламенту підтримати цей законопроект в першому читанні з урахуванням нашої позиції щодо обов'язкового внесення до того, що також регулюється цим законопроектом: IQOS і ТВЕН.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. Окремим законом?

ПОТУРАЄВ М.Р. Окремим законом. Тоді будемо чекати від пані Елли та колег інші законопроекти, які стосуються інших аспектів. Зараз щодо реклами ми це приймаємо за 160 статтею з цим доповненням.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Просто в рішенні можна записати, що ми також вважаємо необхідність змін до законодавства щодо адміністративної відповідальності. Це просто в рішенні комітету.

ПОТУРАЄВ М.Р. Приймається.

Дякую, пане Юрію.

Отже, колеги, хто за те, щоб за 116-ю статтею Регламенту підтримати цей законопроект на перше читання, прошу голосувати. Хто за? Хто проти? Хто утримався? Немає.

Рішення прийнято.

Дякую, колеги.

РЕПІНА Е.А. Щиро вдячна!

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пані Елло, за роботу і за те, що приєдналися.

Колеги, наступне питання. Про внесення на розгляд Верховної Ради України проект Постанови Верховної Ради України "Про відзначення пам'ятних дат і ювілеїв у 2021 році".

У нас взагалі-то цю тему веде пані Ірина Констанкевич, то я зараз би їй передав слово, хоча я тут визначений, як доповідач, але не хочу у пані Ірини відбирати, не хочу втручатися в її безпосередню зону відповідальності.

Будь ласка, пані Ірино.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Доброго дня, шановні колеги! Найперше, я рада вас всіх бачити. Я перебуваю зараз на лікарняному, і в цьому контексті я би хотіла у пана голови уточнити, наскільки буде чинним ведення мною даного питання, оскільки у мене відкритий лікарняний, і чи не поставимо ми під сумнів легітимність розгляду даного питання.

ПОТУРАЄВ М.Р. Абсолютно. Оскільки ви приймаєте участь у засіданні комітету, на це у вас є право згідно з тими змінами, які ми ввели, коли дозволили дистанційну участь депутатів і голосування дистанційне на комітетах. І крім того, як доповідач ви точно стовідсотково маєте повне право з цього приводу нас поінформувати.

Будь ласка, пані Ірино.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Добре. Дякую.

На одному із попередніх засідань нами було спільно ухвалене рішення про те, що на нинішньому засіданні комітету ми розглянемо пропозиції щодо проекту Постанови Верховної Ради України про пам'ятні дати та ювілеї у 2021 році. Станом на сьогодні працювала робоча група, яка розглянули ті пропозиції, які надійшли від різноманітних установ, закладів, громадських організацій щодо змістового наповнення Постанови про пам'ятні дати та ювілеї у 2021 році.

Внаслідок попередньої роботи робочої групи було окреслено 2 групи питань. Перша. Щодо самого формулювання постанови. І тут ми маємо пропозиції від Українського інституту національної пам'яті, і зараз ми

підключимо директора інституту до цієї дискусії, а також щодо додатку до постанови, в якому мають бути враховані пропозиції щодо дат та ювілеїв у 2021 році.

Перед тим як я більш докладно охарактеризую стан питання, хочу сказати, що в своїй роботі ми керувалися Указом Президента про пам'ятні дати, а також іншими чинними документами, в яких чітко регламентовані вимоги до форми і змісту Постанови про пам'ятні дати та ювілеї кожного року.

Отже, робоча група розглянула ті пропозиції, які надійшли, і під час роботи виникла дискусія, в якій ми не прийшли до компромісу, і ця дискусія стосується формулювання першого пункту постанови, у якому мають, або повинен бути сформульований так.

Отже, нагадаю, за існуючим чинним варіантом у постанові пропонується таке формулювання першого пункту: урочисто відзначати на державному рівні у 2021 році пам'ятні дати та ювілеї згідно додатку.

А відтак другий пункт: рекомендувати Кабінету Міністрів... І уже за текстом.

Пропозиція Українського інституту національної пам'яті формулюється так: перше, провести меморіальні заходи та (або) урочисто відзначати на державному рівні у 2021 році пам'ятні дати і ювілеї згідно додатку.

І другий пункт: уже згідно тексту.

Тому я прошу зараз усіх колег долучитися до обговорення і пристати на один із запропонованих варіантів: або перший, той, що існує, або другий, той, що нам запропонували.

І друга моя пропозиція стосується того, щоб додаток до постанови розглянути уже на наступному засіданні комітету, в якому будуть надані відповіді уточнюючого характеру, які ми скерували у вигляді листів на відповідні інституції. Тому зараз ми обговорюємо тільки текст постанови, а сам додаток уже на наступному засіданні.

Пане голово, якщо не заперечуєте, я би пропонувала так.

ПОТУРАЄВ М.Р. Я підтримую, пані Ірино.

Колеги, сподіваюся, що ви доєднаєтеся до мене.

Пане Володимире, я зараз вам надам слово.

Я спочатку хотів би окреслити свою позицію, оскільки ми мали дуже плідну дискусію в робочій групі, яку ми створили в одному з менеджерів. Я вдячний всім, хто в ній брав участь.

Дивіться, тут начебто є дуже маленька дрібниця, здається, але насправді я вважаю, що вона вартує нашої уваги. В чому різниця? Один варіант постанови, це як завжди Верховна Рада приймала з тих самих пір... Тут я хочу нагадати, що взагалі-то Верховна Рада колись раніше цим взагалі не займалася. Цим займався виключно уряд, Кабінет Міністрів України, але депутати десятками чи не сотнями писали листи, пропонували щось там ще відзначити, когось там ще пригадати. І врешті, для того, щоб уникнути цього безладу... Це у 2008 році, пане Віталію, було? Ну, вже давненько. Тим не менше, так було не завжди. Верховна Рада України фактично добровільно на себе взяла обов'язок узагальнювати всі пропозиції і приймати відповідну постанову і давати її вже на Кабінет Міністрів.

Але колізія виникала не навіть минулого року, а й навіть раніше. Виникала колізія, пов'язана саме з типовим текстом постанови, який завжди приймався, а саме: урочисто відзначати на державному рівні пам'ятні дати і ювілеї згідно з додатком. Це так як було завжди, як було і минулого року, коли ми вже нашим комітетом це приймали. І яка там колізія виникала? Не всі дати, як ми розуміємо, в нашій історії є такими, що їх треба відзначати. Тобто типова історія, коли людина каже: "У нас сьогодні велике свято – такий-то ювілей такої-то трагедії". Ну, це ж не свято. Розумієте? А з тексту постанови виходить так, що у нас всі дати, навіть трагічні, ми відзначаємо,

що фактично створює таку колізію і світоглядну, і взагалі ми досить дивно виглядаємо.

Тому дякую Українському інституту національної пам'яті і пану Дробовичу, який зараз з нами, вони запропонували, виходячи з тих проблем, з якими і ми стикнулися минулого року, і з дуже типовою ситуацією, з якою ми можемо зіткнутися цього року, в сенсі наступного року. Наступного року у нас дуже сумна дата – 80 років з початку масових розстрілів нацистськими окупантами радянських мирних громадян, зокрема євреїв, масові розстріли євреїв як в Бабиному Яру, так і в інших місцях, зокрема в Харкові теж саме наступного року буде відзначатися, у них там теж (прошу вибачення, забув назву цього яру) є свій Яр меморіальний, де вбили нацисти тисячі людей, в Дніпропетровську – там фактично ця Балка і не мала такої назви, я можу помилятися, там, вибачте, і мої родичі лежать в цій Балці. І теж це припадає на наступний рік.

Звичайно, що ми такі дати не можемо відзначати – це точно дні скорботи, це дні пам'яті, тому, власне, і з'явилася пропозиція від УІНП, яка була опрацьована також нашим секретаріатом, і вона звучить так. Провести меморіальні заходи та (або) урочисто відзначити. Тобто меморіальні заходи – це, ми розуміємо, також і дні скорботи або якісь там суперечливі події в нашій історії, ми не можемо їх не згадувати, тому що вони є у нас в підручниках історії, але ми точно таким формулюванням даємо можливість державі визначати саме, як ми ставимося до тієї чи іншої дати в нашій історії.

І так само в рекомендації, в частині рекомендацій до Кабінету Міністрів таке саме формулювання: забезпечити проведення меморіальних заходів та (або) відзначення на державному рівні. Тобто ми створюємо, так би мовити, більш гнучкий інструментарій для того, щоб відповідно відноситися до тих дат, які ми будемо пригадувати наступного року.

Я розповів все, що хотів розповісти, і приклад навів, який є у нас у переліку дати на наступний рік, який, мені здається, пояснює необхідність

саме такого формулювання. І тим не менше, у нас була дискусія, вона не була завершена.

Я хотів би зараз дати слово пану Володимиру В'ятровичу, тому що у нього є аргументація, яку, я переконаний, всі мають теж почути, чому він, власне, вважав під час нашої дискусії, що можливо варто залишити старі формулювання з старих типових постанов.

Будь ласка, пане Володимире, вам слово.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Доброго дня, шановні колеги! Спочатку до історії питання. Справді, таку постанову з єдиним календарем, з єдиним переліком всіх дат, які мають визначатися наступного року, ця традиція, яку нам вдалося утвердити у 2014 році з попереднім складом Комітету культури, який очолював тоді пан Микола Княжицький, і, власне, при співпраці з Українським інститутом національної пам'яті. До того, на жаль, парламент ухвалював десятки, а то і сотні протягом року такого роду постанови і це все не зводилося разом.

Відповідно я вважаю, що це рішення було дуже правильним, що ми нарешті зробили це таким універсальним, запропонували універсальний підхід. І, власне, цей універсальний підхід стосується і формулювання "Урочисто відзначити на державному рівні такі-то дати". Саме в цьому першому пункті головна суть цієї постанови.

Хочу одразу відгукнутися на те, що сказав Микита. Відзначити не означає святкувати. Відзначення може бути як святкове, так і поминальне. І я переконаний, що якраз в цьому першому пункті "урочисто відзначити на державному рівні такі-то дати" згідно з додатком – і вся суть цієї постанови.

Натомість, якщо ми приймемо пропозицію Українського інституту національної пам'яті, де йтиметься: "Урочисто відзначити на державному рівні та/або провести меморіальні заходи", - то тут справді уже отримаємо колізію. По-перше, ми повинні розуміти, що постанова – це нормативний

документ, він не може містити в собі питання вибору – та/або. По-друге, не зрозуміло, хто буде здійснювати, хто буде приймати рішення щодо того, чи це будуть заходи на державному рівні, чи це будуть все-таки меморіальні заходи. По-третє, найважливіше: ніде в українському законодавстві не вписано таке поняття, як "меморіальні заходи".

Через це я пропоную все-таки залишити попереднє формулювання, яке абсолютно адекватне і дає можливість як відзначати якісь радісні події в нашій історії, так і сумні. Ще раз, відзначення не означає святкування.

ПАВЛЕНКО Ю.О. А можна запитання? "Урочисто відзначити" в законодавстві де вписано, яким чином? Є визначення в законодавстві?

ПОТУРАЄВ М.Р. Пане Юрію, тут підказують мені наші колеги, що це було в указах відповідних Президента України.

ПАВЛЕНКО Ю.О. В законодавстві.

ПОТУРАЄВ М.Р. Я так розумію, що в законодавстві визначення, що таке "урочисте відзначення" начебто немає. Я можу помилятися, але мені здається, що немає.

Пане Володимире, будь ласка.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Отже в нашій постанові немає поняття "урочисте відзначення", у нас є "урочисто відзначити", і це формулювання справді запозичене з указів Президента, які, здається, 2006 року.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Ну, це ж не законодавство.

ПОТУРАЄВ М.Р. Пане Юрію, хвилиночку! Там пані Ірина хотіла щось сказати. Будь ласка, пані Ірина.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Я хотіла тільки, якщо дозволите, науковий коментар. Вмотуючи дане питання, я все-таки звернулася ще і до наукової літератури, зокрема до сучасних таких "суддів пам'яті", які розшифровують і деталізують, виходячи із сучасного наукового апарату, що таке "меморіальні відзначення". Зокрема я би хотіла послатися на книгу відомого дослідника-культуролога Алейда Ассман "Простори спогаду", яка може допомогти нам зрозуміти про те, що форми відзначення, вони є дуже широкими і різноманітними. І головне те, що "відзначити" – це дуже вузько. А от "меморіальні", все, що стосується "меморі" (пам'яті) – це є дуже широке. І, як на мене, ми, пропонуючи оце визначення – "меморіальні заходи", ми навпаки розширяємо спектр, ми не звужуємо, а робимо його ширшим. Тобто є форми спогадів, згадувань, пам'яті. І сучасна наука, вона пішла вже дуже далеко і не можна зациклюватися тільки на одному визначенні. Ми пропонуємо дещо розширити цей спектр. Ну, оце моє таке розуміння.

Дякую.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Я з радістю взяв би участь у дискусії про питання пам'яті, тому що це якраз є моєї спеціальності. Але разом з тим ми говоримо про нормативний документ. Ми не можемо використовувати терміни, яких немає в українському законодавстві.

ПОТУРАЄВ М.Р. Ну так, пане Володимире, "урочисте відзначення" теж немає, воно взяте, ви ж самі кажете, що воно взяте з указів Президента. Тут дякую пану Андрію Бобляху, він відкрив зараз просто один з тлумачних словників української мови, абсолютно офіційний словник, і, на жаль, "відзначення" – це в першу чергу передбачає певною мірою святкування.

БОБЛЯХ А.Р. Я зараз зачитаю: "Здійснювати певні заходи з приводу свята, подій тощо, виділяти когось, що-небудь серед інших похвалою, нагородо тощо, помічати що-небудь у наслідок уважного спостереження". Все. Ну, і "виділяти що-небудь якоюсь позначкою і відмічати". Тому у будь-якому випадку більше отримується, це відноситься до святкування, більше до святкування. А насправді, це теж моя особиста думка, меморіальні заходи – це більш глобально і більше морально, напевно, іде.

ПОТУРАЄВ М.Р. Шановні колеги, я все ж таки пропонував би прийняти пропозицію Українського інституту національної пам'яті, яка була напрацьована. Вона дійсно, я підтримую пані Ірину, розширює можливості держави, вона є от в цьому сенсі якраз продуктивним компромісом, тому що вона дійсно дає можливість нам в різних форматах, але на державному рівні, це ж не змінюється, що на державному рівні, в різних форматах, згадувати різні моменти нашої історії. Так що я тут, насправді, не бачу ніяких ризиків або застережень.

Зараз тоді давайте пан Володимир, а потім пан Юрій. Будь ласка, пане Володимир.

ДРОБОВИЧ А.Е. Якщо можна, теж я два слова. Якщо можна, будь ласка.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Я не буду зараз вдаватися в біологічну дискусію про значення слова "відзначення", але дивіться, що ми отримуємо в разі такого формулювання. Провести меморіальні заходи або урочисто відзначити на державному рівні це означає, що меморіальні заходи – це не державний рівень, розумієте, що саме є дискусія. *(Шум у залі)* Оце таке формулювання, яке зараз пропонується Інститутом національної пам'яті.

ПОТУРАЄВ М.Р. Колеги, пане Олександр, давайте дочуємо pana Володимира. Так, пан Гео хотів ще висловитися, я правильно розумію?

ЛЕРОС Г.Б. Ні, не хотів.

ПОТУРАЄВ М.Р. Тоді пан Юрій, а потім пан Дробович, будь ласка.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Шановні колеги, я, звичайно, погано говорю українською мовою, але я пропоную, перше, оце застереження останнє нашого колеги pana Володимира стосовно того, аби не трактувалося, аби меморіальні заходи не на державному рівні, просто в самому рішенні комітету, пане голово секретаріату, це якраз і до вас теж, в самому рішенні комітету визначити техніко-юридичні правки так/або... Оця дискусія – меморіальні заходи та/або і урочисто відзначити на державному рівні ніхто не зміг "протрактувати", що меморіальні заходи не треба відзначати на державному рівні. Можливо, тут є якийсь нюанс в трактуванні, хоча, з мого досвіду, воно одним реченням іде і в принципі зрозуміло, що і меморіальні заходи, і урочисте відзначення стосуються державного рівня.

Разом з тим давайте просто таку поправку зробимо з тим, аби не було тут дискусії, бо дійсно меморіальні заходи треба відзначати теж на державному рівні. А з іншої сторони, я все-таки пропоную комітетом звернутися, я не знаю, до Інституту літератури Національної академії наук, до профільних організацій з тим, аби нам для чистоти нашого рішення дали оце трактування.

КАЧНИЙ О.С. До якого?

ПАВЛЕНКО Ю.О. Тому що, чесно кажучи, багато років ці постанови приймалися, але я так серйозно не звертав уваги здавалось би на просте трактування. Але урочисто відзначити, там, розстріл у Бабиному Яру, ну, воно дійсно виглядає і звучить дико. І те, що, як сказав от поруч колега, не буду його називати...

КАЧНИЙ О.С. А що тут такого "урочисто відзначити"?

ПАВЛЕНКО Ю.О. І зараз відстоювати цю позицію і при цьому сміятися з Тищенка це не дуже коректно.

ПОТУРАЄВ М.Р. Так, зараз пан Олександр Качний.

ПАВЛЕНКО О.М. Тому я пропоную підтримати з певними такими уточненнями.

ПОТУРАЄВ М.Р. Пан Олександр Качний, будь ласка.

КАЧНИЙ О.С. Ви знаєте, шановні колеги, я вважаю, що таке державницьке важливе рішення, яке ми сьогодні будемо приймати з подання нашого Інституту, вважаю, що ті 70 мільйонів, які на утримання ідуть з бюджету до цього Інституту, вони вже, як-то кажуть, відпрацювали. Тому давайте вже без усяких там запитів, хай вже люди з таким, знаєте, відчуттям відпрацьованого, вже ми сьогодні приймемо це важливе державницьке рішення. Як ви на це дивитеся, Микита Русланович?

ПОТУРАЄВ М.Р. Я на це дивлюся позитивно. Тільки, пане Олександр, не забувайте, що саме Інститут запропонував виважене, вивірене рішення.

КАЧНИЙ О.С. От я і кажу, що це державницьке рішення завдяки такому важливому Інституту пам'яті, який у нас є, якому майже 70 мільйонів на утримання йде і скільки там людей працює, ми таке рішення, на щастя, уже маємо. І це вирішить багато питань.

ПОТУРАЄВ М.Р. Ну дивіться, я би зайвий раз не іронізував, тому що насправді від таких формулювань, пане Олександр...

КАЧНИЙ О.С. Прийдеться.

ПОТУРАЄВ М.Р. Пане Олександр, від таких формулювань, ну, до речі, залежить дуже багато. Я ж казав на початку дискусії, що начебто здається дрібничка, але дрібничка, як зазначив пан Юрій в своєму виступі, не така і маленька. У мене є навіть... Пане Юрію, я вам дуже вдячний, тому що коли ви це говорили, я просто зрозумів, що якщо ми визначимо пункт перший в такій редакції: "На державному рівні у 2021 році провести меморіальні заходи та/або урочисто відзначити", - це вже вирішує проблему, якщо ми ставимо "на державному рівні" вперед і таким чином ми робимо наголос на те, що це на державному рівні. Тут немає ніяких "та", "або". "На державному рівні". Крапка. А вже "меморіальні заходи" або "урочисте відзначення" – це вже дійсно рішення в кожному окремому випадку буде іншим.

Отже, колеги, я би запропонував на цьому дискусію завершити. У нас всі... А, вибачте, у нас пан Антон Дробович. Пан Антон Дробович, будь ласка.

ДРОБОВИЧ А.Е. Доброго дня! Дякую дуже, пане голово, дякую дуже шановні народні депутати, що так уважно поставилися до нашої пропозиції. Я би хотів відреагувати на декілька коментарів. По-перше, щодо взагалі

загальної ідеології цієї пропозиції. У нас дійсно є складні сторінки історії, неоднозначні постаті подій, як і у всякої нації. І відповідно коли ми говоримо про меморіальні заходи та/або урочистосте відзначення на державному рівні, з'являється опція, відповідно збільшується кількість виборів.

Тепер, я би хотів відповісти на деякі зауваження і коментарі. Тут було заперечення щодо того, що нормативний документ не може містити формулювання "та/або". Це не відповідає дійсності. Є численні закони України, в яких дослівно використовується "та/або". Навіть закони, я не говорю про постанови. А ви розумієте, який рівень вимоги нормативної до закону і до постанови. Це перше щодо того, що такого не може бути. Це може бути і це поширена практика.

Далі. Хочу нагадати, що існують в законодавстві нормативні, а існують диспозитивні норми. Точніше, імперативні і диспозитивні норми. Так от, "та/або" робить цю норму з більш імперативної більш диспозитивною, що абсолютно нормально. Збільшення пропорцій диспозитивних норм, які передбачають вибір суб'єкта прийняття рішення, це свідчення лібералізації законодавства і взагалі збільшення виборів для суб'єкта, який здійснює виконання. В даному випадку це буде Кабінет Міністрів й інші органи, які можуть користуватися цією постановою.

Ну і тепер останнє, що не можна використовувати нові терміни. Ну, насправді, якби йшлося про органи виконавчої влади, то дійсно нам не належить використовувати і вводити якісь новели. Але оскільки суб'єктами законодавчої ініціативи і народним депутатам власне по роботі належить вводити норми, то це, як на мене, наприклад, абсолютно нормальна історія, коли депутати користуються цим правом і вводять нові терміни. У нас дійсно не вистачає терміну, наприклад, місця пам'яті. Одилично зустрічається в одній угоді 1994 року, там, про підводні місця пам'яті, але це треба збільшувати.

Тому ми би сказали, те, що нема терміну, то це не мінус, а що він тут з'являється, - плюс. Тому дуже дякуємо за цю дискусію. Ми свою думку не змінили. Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. З вашого тоді дозволу, колеги, я запропоную зараз з голосу, оскільки це не законопроект, я маю можливість і право це зробити, пропоную текст постанови з такою поправкою. Будь ласка, трохи вашої уваги! Пункт перший: "На державному рівні у 2021 році урочисто відзначити пам'ятні дати і ювілеї згідно з додатком або провести меморіальні заходи". Ну, техніко-юридично це можна буде поправити.

Пункт другий: "Рекомендувати Кабінету Міністрів України на державному рівні у 2021 році забезпечити урочисте відзначення пам'ятних дат і ювілеїв згідно з додатком або проведення меморіальних заходів". Тобто я фактично, ще раз наголошую, ставлю "державний рівень" на першу, так би мовити, шпальту, "урочисті відзначення" теж піднімаю, а після "та/або" пропоную поставити "меморіальні заходи". Я думаю, що це всіх влаштує, тут чітко все вже, так би мовити, в рейтингу зрозуміло, що "державний рівень" перший, "урочисте відзначення" – друге, але поруч з ними паралельно – це "меморіальні заходи".

Хто за таку редакцію тексту постанови, прошу голосувати.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Але я просив би, щоб техніко-юридично її доопрацювали.

ПОТУРАЄВ М.Р. З необхідними техніко-юридичними, звичайно, правками. Хто за таку редакцію постанови, прошу голосувати. Хто за? Хто проти? Пан Володимир проти. Хто ще проти? Дякую. Хто утримався? Пані Софія утрималась. Дякую. Рішення прийнято, колеги.

Отже, колеги, наступне питання, з вашого дозволу, порядку денного...

НАЛЬОТОВ Д.О. Микита Русланович, можна слово ще?

ПОТУРАЄВ М.Р. Так, будь ласка.

НАЛЬОТОВ Д.О. Я хотів би підняти ще одну тему стосовно цього запитання. До мене є свіже таке звернення, я не встиг заздалегідь його пропрацювати з вами. До мене звернувся член Всеукраїнської асоціації ветеранів війни та МНС України, герой Чорнобилю Євгеній Євгенійович Булат. У 2021 році у нас 26 квітня виповнюється 35 років з дня Чорнобильської трагедії. Але згідно з нормами постанови та указу ми не можемо святкувати 35 років, 35-у річницю.

І виходить така ситуація, що у нас є унікальна чорнобильська зона, про яку знімають всесвітньо відомі студії серіали, це туристична зона цікава. І у нас є люди, яких ми не можемо вшанувати з 35-ю річницею. Я зараз наведу трохи сумної статистики по Полтавській області. В 2016 році кількість чорнобильців – 12 тисяч осіб, у 2017-му – вже 10 тисяч, у 2018-му – 9 тисяч, у 2019-му – 8 тисяч. Тобто ми розуміємо, що до вшанування 50-ї річниці, мабуть, що мало хто залишиться.

Тому я пропонував би нашому комітету все-таки знайти можливість, спосіб виключення для вшанування 35-ї річниці в 2021 році.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую дуже, пане Дмитре.

Зараз, пане Володимире, я бачу вашу руку.

АБДУЛЛІН О.Р. Я назвав би все ж таки це "роковинами".

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пане Олександр, дуже влучне зауваження. Дякую. Зараз, колеги! Я бачу. Значить, я вам що хочу сказати? Колеги, на мій погляд, що ми зараз з вами зробили, проголосувавши в такій редакції? Ми з вами змогли нарешті відійти від ще радянської традиції, яка дозволяла на рівні законодавства святкувати ювілеї, це ж святкування ювілеїв було, ну, хто пам'ятає радянський час, ми це пам'ятаємо. А тут ми, коли трохи розширили інструментарій для держави, для всіх же нас, от ми перестали... Опція. Дякую, пане Олександр. Ми перестали бути у заручниках у цього ювілейного, так би мовити, кроку, який ще за радянських часів був затверджений, а потім перейшов до указів президентів України, вже незалежної.

Тому, пане Дмитре, у мене в цьому сенсі гарні новини: я переконаний, що тепер нам нічого не буде заважати зробити те, що ви пропонуєте. До речі, це саме стосується... Була ж колізія. У нас наступного року 80-а річниця того, що називається Голокост від куль, тобто це масовий розстріл євреїв у Бабиному Яру і в інших містах України. А ми відносились до цієї дати як до ювілею. Ну як ми можемо відзначати 80 років, це ж не ювілейна дата? Ну, це не ювілей, вибачте, це страшна трагедія всього людства. І ми не можемо її не пригадати, тим більше на 80-ті роковини з дня початку цієї трагедії.

Тому, от я вважаю, що ми якраз, от коли прийняли наше рішення, дозволили значно, більш гнучко підходити до всіх таких дат і їх відзначення.

Пане Юрію, за одну хвилиночку. Там вже пан Володимир давно з рукою сидить, і пані Ірина. Будь ласка, пан Володимир, потім пані Ірина, потім пан Юрій.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Шановні колеги, у мене в контексті дві пропозиції. Перша. Оскільки ми все-таки вводимо уже новий термін, створити робочу групу, яка би складалася із науковців різнопрофільних, культурологів, філологів, істориків для означення цього термінологічного

нового поняття і відповідно напрацювання нового інструментарію. Це перша пропозиція – робоча група.

А друга – те, що стосується чорнобильців. Я хотіла би наголосити на такому, що я представляю чорнобильські райони поліські, і для наших чорнобильців, всіх, хто дотичний до цієї теми, важливо, щоб виконувалося існуюче вже законодавство, зокрема в соціальній сфері. На жаль, дуже багато тих позицій і норм, які були закладені в законах, не виконуються. Тому наше з вами завдання, пане Дмитре, я вас цілком підтримую, що найкраще буде підтримати наших чорнобильців, це контролювати, як виконується законодавство або додатково ще все ж таки подбати про виконання соціальних гарантій державою для цих людей.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пані Ірина.

Пан Володимир В`ятрович, будь ласка.

В`ЯТРОВИЧ В.М. Ми трошки заплуталися в цих питаннях. Отже, у нас є в календарі передбачені дні пам`яті. Ці дні пам`яті кожного року відмічаються 26 квітня в День пам`яті жертв Чорнобильської аварії, кожного року 29 вересня – це День пам`яті жертв Бабиного Яру, кожного року відмічається День пам`яті жертв Голодомору у четверту суботу листопада.

Постанова, про яку ми з вами говоримо, це постанова про ювілеї, вона так і називається. Саме тому і був передбачений Президентом цей крок: 25 років для подій, 10 років для особистостей. Ми зараз змішуємо все до купи, це в результаті призведе до того, що ця постанова, якщо ми не будемо дотримуватися цього кроку – 25 і 10 років – розростеться в сотні разів просто. Давайте розрізняти це. Ще раз, пам`ять жертв Чорнобиля кожного року відзначається 26 квітня на державному рівні, є такий день в календарі України.

ПОТУРАЄВ М.Р. Ну, колеги, почасти я з вами згоден, пане Володимир, а почасти все ж таки ні.

Колеги, значить, я на цьому дискусію пропоную припинити. Я підтримую пропозицію пані Ірини Констанкевич. Я просив би, щоб ви саме, пані Ірина, за бажанням всі члени комітету можуть долучатися, звичайно, пан Володимир В`ятрович, сподіваюсь, що ви приєднаєтесь до пані Ірини в створенні цієї групи і в її роботі. Я переконаний, що це не потребує голосування. Будь ласка, ми чекаємо від вас пропозицій щодо складу робочої групи і будемо дуже вдячні, якщо вона якнайшвидше розпочне свою роботу.

Колеги, давайте просуватися далі по порядку денному. У нас наступне питання – це проект Закону № 3018-а авторства народних депутатів Тимошенко Юлії Володимирівни, пана Цимбалюка Михайла Михайловича й інших щодо змін до Сімейного кодексу України щодо підвищення розмірів аліментів. У нас є один із співавторів з нами на зв`язку, це пан Михайло Цимбалюк. Ми вдячні, що ви приєдналися. Будь ласка, вам слово щодо цього законопроекту.

ЦИМБАЛЮК М.М. Дякую. Шановний пане голово, шановні народні депутати! Я вдячний насамперед за можливість сьогодні послухати жваву дискусію, фахову дискусію стосовно розгляду питань порядку денного комітету. Я хотів на ваш розсуд запропонувати законопроект 3018-а про внесення змін до Сімейного кодексу України щодо підвищення розміру аліментів.

Насамперед хочу зазначити, що сьогоднішній розмір аліментів, які сплачуються, зокрема у 2020 році, становить для дітей до 6 років 912 гривень, для дітей від 6-и до 18-и 1 тисяча 137 гривень. Це складає в день для дитини до 6 років 30 гривень, а дітей від 6-ти до 18-ти 38 гривень. Зрозуміло, що такі кошти не дають можливість навіть прохарчувати дитину.

Ми пропонуємо разом з Юлією Тимошенко як співавтором цього законопроекту, щоб ви підтримали винесення в сесійну залу 3018, яким пропонується, щоб привести у відповідність ці розміри до реального прожиткового мінімуму дітей відповідного віку. Це дасть можливість майже в 2 рази збільшити мінімальний розмір аліментів для дітей до 6 років до 1 тисяча 791 гривні і для дітей від 6-ти до 18-ти до 2 тисяч 199 гривень.

Дякую. Готовий дати відповіді на питання.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, Михайло Михайлович, але перед тим, як ми перейдемо до обговорення, слово співдоповідачці. Тетяна Василівна Рябуха, будь ласка.

РЯБУХА Т.В. Михайло Михайлович, дійсно дякуємо вам за таку позицію, розмір аліментів дійсно на сьогоднішній день дуже замалий, але все ж таки ми сьогодні на підкомітеті ретельно обговорили цей законопроект і висновки надали, і Міністерство соціальної політики, також і уповноважені Президента з прав людини і з прав дитини. Єдине що нас всіх хвилює, що фактичний прожитковий мінімум – це така абстрактна величина, яка фактично, ну, жодна соціальна виплата, скажемо так, не регулюється фактичним прожитковим мінімумом. На сьогоднішній день всі соціальні виплати збираються на прожитковий мінімум і на розмір саме прожиткового мінімуму. Тому ми пропонуємо все ж таки або підкажіть нам, в кому законі прописано фактичний розмір прожиткового мінімуму.

Дякую.

ЦИМБАЛЮК М.М. Дякую. Чуєте мене?

ПОТУРАЄВ М.Р. Так, все гаразд.

ЦИМБАЛЮК М.М. Дякую шановній доповідачці. І хочу сказати, що Закон України "Про прожитковий мінімум", стаття 1-а, ним передбачено, що прожитковий мінімум – це вартісна величина, достатня для забезпечення нормального функціонування організму людини, збереження його здоров'я, набору продуктів харчування, а також мінімального набору непродовольчих товарів та мінімального набору послуг, необхідних для задоволення основних соціальних і культурних потреб особистості.

Ми вважаємо як автори законопроекту, що все-таки Кабінет Міністрів слід зобов'язати нарешті переглянути мінімальні прожиткові рівні, які фіксуються щорічно в проекті бюджету, а потім прийнятті бюджету. Декілька років Кабінет Міністрів не приймав постанову саме, яка переглядає реальний прожитковий мінімум. На сьогодні він занижений як мінімум в 2 рази. Ми вважаємо, що слід зобов'язати Кабінет Міністрів, а саме цими двома статтями (стаття 1, стаття 4) є порядок встановлення та затвердження прожиткового мінімуму Кабінету Міністрів.

РЯБУХА Т.В. Михайло Михайлович, ну, я погоджуюсь з вами в тому питанні, що потрібно дійсно зобов'язати Кабінет Міністрів якнайшвидше переглянути розмір прожиткового мінімуму, але натомість все ж таки розмір фактичного прожиткового мінімуму визначено як інформаційний, тобто статистичний. І він, я ще раз наголошую на тому, що не застосовується для визначення розмірів соціальних виплат і, ну, скажімо, ми не можемо на нього зараз спиратися.

Тому пропонуємо на законодавчому рівні його узаконити, цей фактичний розмір, а потім уже спиратися для нарахування усіх соціальних виплат. Тому на підкомітеті було прийнято рішення відхилити даний законопроект і прописати все ж таки авторам спочатку на законодавчому рівні визначити фактичний прожитковий мінімум, а потім уже вносити інші проекти законів.

ПОТУРАЄВ М.Р. Пане Олександр, зараз, одну хвилиночку. То я правильно вас, пані Тетяна, зрозумів, що пропоноване підкомітетом рішення – це повернути авторам на доопрацювання?

РЯБУХА Т.В. Ну, відхилити.

ПОТУРАЄВ М.Р. Відхилити і повернути авторам.

РЯБУХА Т.В. Відхилити.

ПОТУРАЄВ М.Р. Просто відхилити.

Пан Олександр, будь ласка, вам слово.

КАЧНИЙ О.С. Михайло Михайлович, доброго дня! Олександр Качний.

Я вважаю, що ви дійсно підняли важливе питання і я буду підтримувати ваш законопроект, якщо він буде у нас винесений. Але, що я хотів би з цього питання, якщо вже буде на доопрацювання чи якесь інше рішення буде прийматися більшістю нашого комітету. Я хотів би звернути вашу увагу, що в Організації Об'єднаних Націй чітко зазначено фізіологічний рівень прожиткового мінімум – це 5 доларів на добу. 5 доларів на добу.

Якщо ми можемо якраз звертатись і брати за основу це рішення Організації Об'єднаних Націй, то я вважаю, що для того, щоб дитина могла жити і виживати в цій країні, якраз 150 доларів на місяць буде нормально, якщо ми приймемо рішення, для кожного чоловіка віддати своїй дитині. А якщо у нас прожитковий мінімум 2 тисячі гривень і мінімальний встановлений і якщо ви пропонуєте 1 850, то мало буде виживання цій дитинці, я так вважаю.

Якщо ми щось кардинально міняємо, то треба, мені здається, зобов'язати чоловіків працювати краще, щоб дитина не страждала.

ПОТУРАЄВ М.Р. Насправді не можу не погодитись з вашим зауваженням, пане Олександрє.

І, пане Михайло, що я хочу зазначити. Ми звичайно проговорювали ваш законопроект. І хотів би, щоб ви розуміли, що ми підтримуємо вашу ініціативу, але не можна не погодитись з пані Тетяною з приводу того, що треба тоді зафіксувати на законодавчому рівні, що таке "прожитковий мінімум" фактичний.

(Загальна дискусія)

ПОТУРАЄВ М.Р. І я скажу, що насправді, хоча рішення ООН не є корпусом міжнародного законодавства, яке мало би, якби це було б міжнародним законодавством, воно мало би пріоритет над національним і тоді можна було би легко зробити те, що каже пан Олександр Качний. Але тут треба, мені здається, попрацювати, пане Михайло, ми запрошуємо, просили би і вас попрацювати, і наших колег, які цим профілем займаються у нашому комітеті і готові, я переконаний, до цього долучитися. Що, можливо, можна було би навіть нашим законодавцям посилатись на визначення такої авторитетної міжнародної організація, найбільш авторитетної як Організація Об'єднаних Націй. Тому все ж таки.

Панє Михайло, ви хотіли щось зазначити, да, я бачу? Панє Михайло, будь ласка, вам слово.

ЦИМБАЛЮК М.М. Так, вибачте, пане голово. Я дякую за фахову дискусію. Але я хотів би звернутись саме до вашого комітету, який є надзвичайно важливий, щоби було офіційне звернення до Кабінету

Міністрів, який, до речі, як і попередній з 2017 року працює без Постанови про "споживчий кошик". Конституційний Суд з 2017 року скасував попередню постанову як таку, яка не забезпечувала реальний рівень життя людини. А сьогоднішній прожитковий мінімум на 2020 рік був встановлений, вибачте, "зі стелі".

От дуже важливо, щоб на 2021 рік було реальний прожитковий мінімум як стала величина, який буде виходити з тієї постанови, що слід, який набір товарів і продуктів для того, щоб людина реально прожила. Бо, вибачте мені, за 30 гривень дитина до 6 років в день, давайте будемо реалістами, не може прожити. Це стала величина, я погоджуюсь, що слід її законодавчо закріпити.

Я готовий від нашого соціального комітету теж, і я думаю, пан Третьяков мене підтримає, щоб було таке звернення спільне до Кабінету Міністрів. Дякую вам.

ПОТУРАЄВ М.Р. Ми готові доєднатися до такого звернення, ваш комітет профільний звичайно. Але ми готові доєднатися, якщо буде таке звернення, воно може бути і від двох комітетів, пане Михайло, переконаний, ми підтримаємо таке звернення до Кабінету Міністрів, про яке ви зараз казали.

Отже, колеги, давайте голосувати. Я вважаю, що дискусія була дуже важлива для всіх нас, для розуміння. І, знову-таки, ще раз підкреслюю цінність законодавчої ініціативи пана Михайла Цимбалюка і колег тих, хто працювали над цим законопроектом. Однак через аргументацію, яку навела нам колега пані Тетяна Рябуха, я ставлю на голосування пропозицію про відхилення цього законопроекту. Будь ласка, хто за те, щоб його відхилити, прошу голосувати.

Потураєв – за.

ЛЕРОС Г.Б. Я – за. У мене просто камера не працює.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пан Гео. Пан Гео Лерос теж "за".

Хто проти? Хто утримався?

СУШКО П.М. Я – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую. Пан Павло Сушко теж "за". "Утримались" пані Федина, пан Качний. Все, дякую. Рішення прийнято.

Шановні колеги, наступне питання порядку денного це законопроект.

АБДУЛЛІН О.Р. Прошу пробачення. Я – проти.

ПОТУРАЄВ М.Р. Пан Олександр, вибачте, не було видно просто. Пан Олександр Абдуллін "проти". Дякую. Зафіксовано.

Наступний законопроект № 4195, авторства народного депутата Юлії Діденко і інших, про внесення змін до Сімейного кодексу України (щодо визначення часу, з якого за рішенням суду зменшується або збільшується розмір аліментів).

Якщо у нас є пані Юлія Діденко, ми залюбки її би зараз послушали. Чи є вона у нас на зв'язку? Тоді слово співдоповідачці пані Тетяні Рябусі, будь ласка.

РЯБУХА Т.В. Дякую. Коротка суть законопроекту полягає в тому, що на сьогоднішній день відповідно до статті 192 Сімейного кодексу України розмір аліментів, призначений за рішенням суду або домовленості між батьками, може бути згодом зменшено або навпаки збільшено і тільки за рішенням суду, за позовом платника або ж навпаки одержувача аліментів.

Судова практика засвідчує, що розгляд справ за позовам про зміну розміру аліментів у більшості випадків триває значний проміжок часу. Окрім

того слід врахувати ще строк набрання відповідним рішенням суду законної сили та тривалість апеляційного продовження у випадку його оскарження.

Я попередньо, була нагода, переговорила з авторами законопроекту після того, як ми на підкомітеті вже теж його обговорили. В чому ми вбачаємо ризики? По-перше, законопроектом пропонується передбачити, що розмір аліментів зменшується або збільшується за рішенням суду з моменту від дня пред'явлення позову, тобто у випадку позитивного рішення.

Таким чином, якщо розмір аліментів зменшується і виключення норми щодо зменшення аліментів тягне за собою ризики для дитини, тобто порушуються права дитини. Тобто іде вирахування і ми обмежуємо в процесі.

Якщо іде збільшення, то під час тривалого розгляду судових справ, а може це тривати більше 6 місяців. А ми знаємо, що якщо виникає борг більше 6 місяців, то накладається адмінштраф. Тому попередньо переговоривши з авторами законопроекту і вбачаючи, вирішили на підкомітеті доцільно буде відправити на доопрацювання цей законопроект з висновками комітету.

ПОТУРАЄВ М.Р. Отже запропоновано рішення відхилити і відправити на доопрацювання, так? Ми тут просто можемо на доопрацювання відправити. Дякую.

Колеги, я думаю, що пані Тетяна докладно нам доповіла в чому суть тих суперечливих питань, які виникли, тож ставлю на голосування пропозицію про відправлення законопроекту № 4195 авторам на доопрацювання.

Хто за таке рішення? Хто проти? Утримався? Немає. Дякую. Рішення прийнято.

Наступне питання порядку денного.

ЛЕРОС Г.Б. Прошу зарахувати мій голос "за".

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пан Гео.

Наступне питання, це законопроект № 3881, авторства народного депутата Володимира Ватраса та інших колег, про внесення змін до Сімейного кодексу України (щодо збільшення мінімального розміру аліментів, що стягуються на дитину з інших членів сім'ї та родичів).

Чи є у нас Володимир Ватрас на зв'язку? Його немає. Тому співдоповідає пані Тетяна Рябуха.

РЯБУХА Т.В. Я хотіла би зразу прокоментувати і 3881-1, тому що вони ідуть, це альтернативний законопроект. Перше, що і перший і другий законопроекти пропонують уніфікувати взагалі всі виплати по аліментам на рівні 50%. Про що є відповідні знову ж таки, у нас висновки і від Міністерства соціальної політики, вони підтримують, і Міністерство юстиції підтримує, і Уповноважені Верховної Ради з прав дитини, з прав людини – вони теж це підтримують.

Але єдине, що по 3881-1 Мінфін знову ж таки дає висновок, що це ідуть додаткові витрати з державного бюджету.

ПОТУРАЄВ М.Р. Пані Тетяна, я хотів би, щоб ви зараз зазначили, скільки там додаткових витрат, щоб ми просто всі розуміли.

РЯБУХА Т.В. Тут сума незначна, 20 мільйонів гривень, да, все ж таки. Але на підкомітеті ми вирішили все ж таки.

ПАВЛЕНКО Ю.О. *(Не чути)*

РЯБУХА Т.В. Ну, Юрій Олексійович, відкат – не відкат, я не знаю, що таке "відкати" і не володію цією інформацією, оскільки яка там вартість цих відкатів.

Тому на підкомітеті ми вирішили законопроект 3881 прийняти за основу. Відповідно 3881-1 відхилити. Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Наскільки я знаю, у вас була пропозиція взяти певні пропозиції?

Вибачте, я не хотів бути тим, хто розповідає дітям, що Діда Мороза не існує або Санта Клауса. *(Сміх)* Вибачте, якось так сталося. Тим не менше, всім приємно знаходити під ялиночкою подаруночки як би там не було.

Пан Юрій, будь ласка, вам слово.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Очевидно підкомітет дуже детально обговорив і вивчив ці законопроекти, разом з тим моя позиція, що законопроект 3881-1 як альтернативний, він більш справедливіший по відношенню до дітей, бо більше їм дає грошей. Тому наша позиція підтримати законопроект 3881-1 за основу в першому читанні, а інший врахувати під час розгляду 3881-1.

ПОТУРАЄВ М.Р. Ми з вами фактично про одне і те саме, тільки з точністю до навпаки. Дякую.

Колеги, я радий, що у нас є консенсус. Я переконаний, що консенсус цей збережеться між першим і другим читанням, коли ми будемо доопрацьовувати законопроект.

Давайте я все ж таки спочатку поставлю на голосування 3881. Хто за те, щоб підтримати його за основу. Будь ласка, хто за?

ЛЕРОС Г.Б. Я теж – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пан Гео.

Хто проти? А хто утримався? Пан Павленко і пан Качний. Дякую.

Тепер, колеги, хто за те, щоб відхилити 3881-1.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Вже не треба. Прийняли рішення.

(Загальна дискусія)

ПОТУРАЄВ М.Р. А, вже не треба. Можу не ставити на голосування, пане Віталію?

ПАВЛЕНКО Ю.О. Треба відхилити?

ПОТУРАЄВ М.Р. На жаль, треба.

Хто за те, щоб відхилити 3881-1. Хто за?

ПАВЛЕНКО Ю.О. *(Не чути)*

ПОТУРАЄВ М.Р. Повернемо, пане Юрію.

Хто проти? Пане Юрію, я пропоную, щоб ви з паном Олександром були "проти". Ви – проти. Так.

Хто утримався? Немає. Дякую, колеги.

Звичайно, що ми ці 20 мільйонів дітям.

(Сміх)

ПОТУРАЄВ М.Р. Що? Розглянемо. Розглянемо. Розглянемо між першим і другим читанням ці нещасні 20 мільйонів. Розглянемо.

Наступний законопроект, колеги, це законопроект № 3945, авторства народного депутата Любові Олександрівни Шпак, про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення соціального захисту дітей.

Чи є у нас на зв'язку Любов Олександрівна? Немає, як я розумію. Тому співдоповідає пані Тетяна Рябуха.

РЯБУХА Т.В. Я коротко. 3945 – це законопроект, який також спрямований на збільшення розміру аліментів. Тільки тут не менше 40% від прожиткового мінімуму для дітей відповідного віку. Враховуючи те, що ми прийняли тільки що...

ПОТУРАЄВ М.Р. Тобто це менше ніж ми прийняли?

РЯБУХА Т.В. Менше ніж ми тільки що, да, рекомендували.

ПОТУРАЄВ М.Р. Колеги, я пропоную не розглядати довго. Так, будь ласка.

РЯБУХА Т.В. Да. Просто там ще, я вибачаюсь, там ще одне єдина питання, яке стосується дітей, це те, що автор пропонує збільшити виплату самотнім матерям.

Але все ж таки на сьогоднішній день і зауваження Міністерства соціальної політики, в цьому є величезні ризики. Тому що у нас існує приховане батьківство і мами, народжуючи дітей, свідомо ідуть і реєструються як матері-одиначки. Тому все ж таки, враховуючи моніторинг, який на сьогоднішній день веде Міністерство соціальної політики по вивченню детально цього питання, то пропозиція наша, вже-таки підкомітету, що законопроект 3945 пропонуємо відхилити. Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Шановні колеги, по-перше, не будемо зменшувати те, що ми тільки що збільшили попереднім рішенням. По-друге, ми точно не будемо, я вважаю, на нашому комітеті стимулювати людей, які не хочуть офіційно реєструвати брак – ми ж всі за сімейні цінності, я вважаю, і батьківство, і так далі.

Тому я пропоную підтримати пропозицію підкомітету і відхилити 3945. Хто за відхилення? Хто проти? Утримався? Таких немає. Дякую. Рішення прийнято.

Наступне питання – це законопроект 3339, теж авторства Любові Олександрівни Шпак, про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо стягнення аліментів на утримання дитини. Будь ласка, пані Тетяно, вам слово.

РЯБУХА Т.В. Взагалі, це моє болюче особисте питання суть цього законопроект. Але все ж таки що пропонує автор цим законопроектом?

Вона пропонує виключити суспільно-корисні роботи як взагалі вид адміністративного стягнення, виключити також кримінальну відповідальність за злісне ухилення особи від відбування адміністративного стягнення у виді суспільно-корисних робіт, а також зменшити термін заборгованості: за аліменти і для застосування цього адміністративного штрафу у розмірі 20%. Тобто на сьогодні заборгованість нараховується в розмірі 20% на суму терміном від одного року. Вона пропонує зменшити до півроку.

На моє особисто глибоке переконання це взагалі не є правильним, тому що, якщо взяти статистику за 2018 рік, то завдяки саме суспільно-корисним роботам дітям було виплачено понад 2 мільйона гривень, а за 2019 рік понад 11 мільйонів гривень. Тому це свідчить про те, що суспільно-корисні роботи все ж таки працюють для дітей.

Тому я категорично проти цього законопроекту і на підкомітеті також ми обговорили це питання і знову ж таки ми пропонуємо відхилити цей законопроект. Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую. Шановні колеги, я думаю, що пані Тетяна все тут докладно доповіла, нема чого особливо обговорювати. Отже хто за те, щоб відхилити законопроект № 3339. Хто за таке рішення?

ЛЕРОС Г.Б. Я теж за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пан Гео. Хто проти? Утримався? Таких немає. Дякую. Рішення прийнято.

Наступне питання – це законопроект 3609, це урядовий законопроект, про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо примусового виконання судових рішень і рішень інших органів. У нас має бути на зв'язку заступник Міністра юстиції України з питань виконавчої служби пан Андрій Гайченко. Чи є він? Я бачу, пане Андрію, будь ласка, від вас коментар щодо цього законопроекту.

ГАЙЧЕНКО А.В. Є зв'язок, чути?

ПОТУРАЄВ М.Р. Ми вас чуємо дуже добре, будь ласка.

ГАЙЧЕНКО А.В. Дякую. Можу починати чи?

ПОТУРАЄВ М.Р. Так, будь ласка.

ГАЙЧЕНКО А.В. Дуже вам дякую.

Шановні колеги, на розгляді комітету перебуває законопроект 3609, який передбачає комплексні зміни до законодавства щодо виконання судових рішень.

Програмою дій минулого уряду було встановлено необхідність підвищення рівня фактичного виконання судових рішень до 70%. Цей показник був встановлений оптимістично та амбітно. На сьогодні Європа виконує на 50, по таких самих просунутих демократіях: Німеччина, Австрія – 50-60% судових рішень, а ми хотіли більше.

А на сьогодні, на жаль, ми маємо ситуацію, коли дуже багато чинників заважають Державній виконавчій службі та приватним виконавцям виконувати рішення суду в дуже багатьох ситуаціях. Чинне законодавство щодо виконавчого провадження містить дуже багато недоліків. Я не можу це коментувати, мабуть не маю права, чому так сталося. Але на практиці ми бачимо місця для впровадження нечистими на руку виконавцями "сірих" схем, їх є ціла низка, я за необхідності зупинюсь на основних. Але ми бачимо, перше, місця для зловживання, друге, ми бачимо об'єктивні перешкоди ефективному виконанню судових рішень. І те і те не йде абсолютно на користь системі виконання рішень судді, адже рішення суду повинні виконуватися.

Із основного це, наприклад, мало хто знає, але сьогодні можна проїхати всю Україну на автомобілі, який перебуває в розшуку, і немає жодного поста Нацполіції, який би цей автомобіль зупинив за поданням державного виконавця. От до такого у нас доходить рівень виконання. Все це в комплексі призвело до того, що рівень виконання судових рішень не перевищує 25% фактично по сумах.

Поданий законопроект покликаний, перше, закрити "сірі" схеми, які дозволяють уникати відповідальності боржникам. Зупинюсь для прикладу на одній із них.

Єдине, що у мене до головуючого запитання. Що по часу, у який проміжок часу вкластися?

ПОТУРАЄВ М.Р. Нас цікавлять тільки діти, аліменти. В межах відання нашого комітету, я би сказав так.

ГАЙЧЕНКО А.В. Аліменти. Я скажу так, аліменти – це є та категорія, по якій і на сьогодні ми непогано виконуємо судові рішення із-за того, що законодавець уже надав можливість державним виконавцям забороняти виїзд боржникам за кордон, позбавляти їх права керувати автомобілем і ще позбавляти їх деяких соціальних прав: таких як полювання, володіння зброєю і так далі. Це є те, що, це є ті важелі, які є найефективнішими на сьогодні, оскільки, щоб отримати, нам для цього на сьогодні не потрібно навіть рішення суду.

Але що ми пропонуємо в нашому законопроекті? За бортом цієї "історії" опинилися приватні виконавці. Приватні виконавці це є приватні нотаріуси, це професія, яка розвивається, вони ефективні, вони якісно працюють і швидко. Але вони не можуть застосовувати такі заходи, які можуть застосовувати державні виконавці, а саме обмежувати боржників за аліментами у їх правах.

Поданим законопроектом пропонується урівняти, вчинити кроки на урівняння приватних та державних виконавців у їх правах в частині обмеження прав боржників за аліментами. Що повністю відповідає підписаній з Євросоюзом Угоді щодо надання макрофінансової допомоги, яка передбачає шлях до повного зрівняння мандатів державного та приватного виконавця. Це, в принципі, все, що стосується аліментів.

РЯБУХА Т.В. Пане Андрію, можна?

ГАЙЧЕНКО А.В. Так само у нас ще іде паралельна робота, але вона більше стосується підзаконних актів. Якщо цікаво, то теж можу розповісти.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую. Пане Андрію, пана Тетяна Рябуха у нас веде теми, пов'язані з дітьми. Вона співдоповідачка у цьому питанні, у неї є до вас декілька питань і коментар для всього комітету. Будь ласка, пані Тетяно.

РЯБУХА Т.В. Я дякую, пане Андрію, за ваше пояснення. Але все ж таки хочу прокоментувати і колегам, і все ж таки почути, у нас є запитання стосовно однієї норми цього законопроекту.

Я так розумію, що цим законопроектом пропонується передбачити, що заборгованість за аліменти з платників, які є фізичними особами-підприємцями, так, і перебувають на спрощеній системі оподаткування, визначатиметься виходячи із його заробітку. Тобто це мається на увазі, коли фактично заробіток буде неможливо встановити, коли вони один раз на рік показують свій заробіток. То ви пропонуєте показувати цей заробіток із середньої заробітної плати працівника для даної місцевості.

ГАЙЧЕНКО А.В. Навпаки. Це зараз працює так, якщо у "СПДешника" оборот по банківській картці мільйон, то на сьогоднішній день ми з "СПДешників" стягуємо аліменти за середньою заробітною платою по цьому регіону.

Наш законопроект пропонує прив'язатися саме до реальних доходів людини, це спрямовано, це нововведення так само спрямовано на поновлення прав дітей та того із батьків, хто отримує аліменти.

РЯБУХА Т.В. Скажіть, будь ласка, за якою місцевістю буде розраховуватися ця зарплата? Місцевості за от, наприклад, проживанням дитини чи за місцем здійснення діяльності?

ГАЙЧЕНКО А.В. Перше, це область, де здійснюється діяльність боржником, але ми відходимо від цього стандарту. Воно зараз працює так, ми вважаємо це неправильним, оскільки системними є звернення матерів та батьків, інше із подружжя яких отримує. От є банківській виписки: прийшло 200 тисяч, 300, 500, а ми стягуємо 20% від 8 з половиною тисяч – середньої заробітної плати для Чернігівської області – 2 з половиною тисячі. Хоча суд постановив стягувати 20% від усіх доходів. Але діючий закон нам забороняє це робити.

Ці нововведення пропонують відійти від такої практики і перейти від середньої по місцевості до реальних коштів, які отримує особа.

РЯБУХА Т.В. Все, дякую, зрозуміла.

Також, колеги, даним законопроектом надається право державним виконавцям вносити. Зараз суд вносить постанову про встановлення тимчасового обмеження виїзду при виїзді з України. А цим законопроектом, я правильно розумію, що ми надаємо право державним виконавцям вносити такі постанови?

ГАЙЧЕНКО А.В. Є нюанси. По-перше, по деяким категоріям справ таким, як аліменти, от зокрема по аліментам і на сьогодні державний виконавець, але не приватний, може обмежувати виїзд боржника за кордон.

Давайте візьмемо, скажімо так, батька, який не платить аліменти. Хоча є і матері, ми тут не прив'язуємося до когось, можуть бути обидва з подружжя, але для зручності є батько. На сьогоднішній день мати позбавлена по факту можливості звернутися до приватного виконавця, оскільки він без рішення суду не може обмежити такого батька у виїзді за кордон. Державний виконавець може. Тобто ми уже урівнюємо права і збільшуємо повноваження

державних і приватних виконавців, а у державних виконавців і так є таке право по аліментам.

Щодо інших виконавчих проваджень, так, ми ініціюємо надання додаткових повноважень державним виконавцям щодо обмеження виїзду, але там повинен бути цілий ряд одночасних чинників, за наявності яких виконавець зможе його обмежувати у праві виїзду. Тобто це наявність на той час заборгованості, непогашення протягом тривалого часу, наявність доходів. Там є ціла купа одночасних моментів, ціла низка.

І я вам скажу, єдине, що заставляє і аліментників, і по різних інших боргам, адже життя це не тільки аліменти, розраховуватися зі своїми боргами – це те, коли людина їде на відпочинок, по аліментам це найчастіше з новою родиною, і в Борисполі людині кажуть: "Вибачте, ви нікуди не їдете. Сплатіть, будь ласка, борг за аліментами".

От ми хочемо, щоб так було і по деяким іншим застарілим боргам, якщо інші заходи стягнення виявляються неефективними. От воно ж як працює? Людина формально ніде не працює, а аліментники ще влаштовуються водіями формально, щоб у них права не забирали. У нас дуже багато водіїв стало, да, аліментників. Тобто, щоб закрити всі такі лазівки від хитрих боржників, ми, так, дійсно хочемо збільшити і права державного виконавця, і приватного так само.

РЯБУХА Т.В. Так. Дякую, пане Андрію.

Пане голово, ми теж на підкомітеті проговорили цей законопроект і враховуючи те, що ми не є головним комітетом, який приймає рішення, то все ж таки наша пропозиція прийняти цей законопроект за основу. А якщо у нас виникнуть зауваження, то знову ж таки з урахуванням зауважень комітету.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, колеги.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Можна одне запитання?

ПОТУРАЄВ М.Р. Пан Юрію, одну хвилиночку. Зараз я вам дам можливість для запитання. Але я хочу подякувати пану Андрію, тому що я почув дуже фахову дискусію. Я особисто отримав теж всі відповіді, які хотів би почути.

Пан Юрію, будь ласка, вам слово.

ПАВЛЕНКО Ю.О. От ви сказали, що є в програмі завдання 70% виконання, а ви виконуєте 25%. Наскільки цей закон дозволить вам збільшити відсоток виконання судових рішень?

ГАЙЧЕНКО А.В. Я вам скажу так, тяжко порахувати відсоток, оскільки у нас збільшилось, от основна проблема, яка не дозволяє виконувати рішення, це наявність мораторіїв. Ми не можемо стягувати кошти за валютними кредитами з підприємств, які у списку приватизації великої, із підприємств, які у списку підприємств, які не підлягають приватизації. Зараз по Донбасу є ініціатива зробити нові мораторії.

І таким чином, якщо вихід на показники навіть 50%, він можливий лише за умови зняття цих мораторіїв. Ми тоді виходимо на гарний європейський рівень.

Тому що, скажімо, окрім цього ми ж не можемо стягувати ні з Пенсійного фонду. У нас сотні тисяч рішень по пенсії, які ми не можемо виконати, оскільки ми не можемо заарештувати кошти Пенсійного фонду і списати їх з рахунку на користь пенсіонера. Ми можемо лише передати цей виконавчий документ на Казначейство. В Казначейство у нас на сленгу називається така передача "в братську могилу". Тому що черговість

визначена на роки наперед, там, здається, на цей рік визначено було 600 мільйонів на всю Україну – цього катастрофічно не вистачає, оскільки там мільярдні заборгованості по пенсійним фондам, там по соціалці і по Чорнобиллю, і так далі.

Це так само знижує рівень виконання, оскільки якби ми просто могли списати кошти з рахунку Пенсійного фонду, ми б виконували на сотні тисяч рішень більше, ці кошти є.

Проблема комплексна. Наскільки цей закон? Ми ж виходили не з ідеальної ситуації, коли треба скасувати всі мораторії, а з того, що ми в нашій дійсності можемо зробити, оптимізувати і "підшліфувати напиліником", знаєте. Я думаю, що відсотків на, от якщо у нас десь 20-25 в залежності від періоду зараз, то я думаю, що цей закон, у випадку прийняття, дуже грубо 30-35 ми вийдемо. Але основне це мораторії. Навіть 30, десь 5% він дам додає. 5-7 – це дуже грубо і це дуже неточно. Бо, ще раз, основне питання не в тому, основне питання в тому, що ми продукуємо...

До речі, цим самим законом ми зможемо оштрафувати більшу кількість разів...

ПАВЛЕНКО Ю.О. Ще одне питання. Просто так рідко спілкуєшся з урядовцями. І коли їх слухаєш, то аж серце грає. *(Сміх)*

ГАЙЧЕНКО А.В. ...той же Пенсійний фонд.

На сьогоднішній день, якщо Пенсійний фонд зобов'язаний виплатити пенсію, ми його повинні двічі оштрафувати, подати подання на Нацполіцію, що Пенсійний фонд не виконує рішення суду і після цього закрити виконавче провадження. Крапка. Пенсіонер не задоволений. Нацполіція десь списала матеріал. Начальник Пенсійного фонду пережив там штраф 10 тисяч, да, там дуже часто навіть не сплачує.

Дуже багато таких чинників. Це годинна дискусія дуже складна, якщо буде цікаво, можемо якось організуватись.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Да. *(Сміх)*

ПОТУРАЄВ М.Р. Пане Юрію, може дійсно організуємо якось дискусію фахову з цього приводу?

ПАВЛЕНКО Ю.О. Ні. У мене просто одне маленьке питання як до чинника Міністерства юстиції.

ПОТУРАЄВ М.Р. Будь ласка.

ПАВЛЕНКО Ю.О. До вас як до одного з керівників Міністерства юстиції, я так розумію, які візують всі рішення уряду. Як багато уряд за останній час нахвалював рішень і поставив завдань, які неможливо виконати? От так, як по цьому прикладу виконання судових рішень: коли ви ставите задання 70, виконуєте 25, пропонуєте законопроект, який максимум дасть можливість виконувати 35%. Як багато таких рішень за останній рік ви ухвалили на Кабінеті Міністрів?

ГАЙЧЕНКО А.В. Ми не ухвалювали цього рішення. Це була пропозиція в Верховній Раді і Верховна Рада затвердила цю програму. Це була програма...

ПОТУРАЄВ М.Р. Я хотів би правди ради. Хвилиночку, пане Андрію. Я хотів би, щоб ви звернули увагу на те, що пан Андрій зазначив з самого початку, що це не цей уряд, а попередній поставив планку 70.

ГАЙЧЕНКО А.В. Так, ми говоримо про попередній уряд.

ПОТУРАЄВ М.Р. Це трохи інша історія.

ГАЙЧЕНКО А.В. Так, це я просто нагадав. Це був маленький екскурс.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Цей уряд теж достатньо давно, він міг змінити цю планку.

ПОТУРАЄВ М.Р. Так вони і змінюють, пан Юрій. Вони і змінюють. Вони підходять більш реалістично, що можна тільки вітати.

ГАЙЧЕНКО А.В. Дякую.

Насправді дуже приємно взяти участь в обговоренні.

ПОТУРАЄВ М.Р. Колеги, давайте голосувати. Пане Андрію, колеги, я дуже вдячний всім за дискусію. Давайте, час іде і треба до нього ставитися відповідально.

Отже, колеги, хто за те, щоб підтримати даний законопроект за основу в першому читанні. Будь ласка, хто за?

ЛЕРОС Г.Б. Я – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Пан Гео "за". Пан Олександр, я побачив, все гаразд. Хто проти? Утримався? Пан Павленко і пан Качний. Дякую, колеги.

ГАЙЧЕНКО А.В. Дуже вам дякую, шановні колеги.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую ще раз всім за дуже плідну дискусію.

Колеги, я хочу всім подякувати, до речі, розширене засідання комітету від 4 листопада, коли я через відрядження був відсутній. Почитав проект рішення, дуже фахове рішення.

Тим не менше, звичайно, пане Олександрє, вам слово щодо проекту рішення комітету за результатами розширеного засідання від 4 листопада на тему: про забезпечення культурними послугами та фінансування культурних інституцій в умовах децентралізації (в порядку контролю за виконанням законодавства України у сфері культури). Пан Олександр Сталіноленович Качний, будь ласка.

КАЧНИЙ О.С. Шановні колеги, справа в тому, що останнє питання воно завжди повинно бути самим коротким, тому що вже всі чекають, коли закінчиться наше засідання. Я б хотів наголосити на тому, що якраз у всіх сьогодні є проект рішення нашого комітету. Так? І там чітко все розписано, що стосується роботи Верховної Ради, Кабінету Міністрів, Міністерства культури та інформаційної політики України. І у нас є вже чітке розуміння, як потрібно це питання вирішувати згідно нашого засідання розширеного, яке відбулося минулого разу.

Тому, шановні колеги, я пропоную поставити на голосування і визначитись зокрема з питання цього рішення. Так, Юрій Олексійович?

ПАВЛЕНКО Ю.О. Так.

ПОТУРАЄВ М.Р. Я теж хочу визначити саме якість підготовки цього рішення, тому що воно дуже чітко по пунктах конкретно розписує все, що ми вважаємо має бути зроблено.

КАЧНИЙ О.С. Згоден.

ПОТУРАЄВ М.Р. Пані Євгенія Кравчук, будь ласка.

КРАВЧУК Є.М. Я просто коротко ще прокоментую, те, що ми уже навіть будемо починати його виконувати. От буквально на наступному засіданні 2 грудня ми будемо розглядати законопроект, який вносить зміни до Закону про культуру якраз про надання культурних послуг, створення центрів надання культурних послуг, які передбачені там майбутньою субвенцією. І сподіваємося, ми проголосуємо в цьому році бюджет і будуть виділені ті кошти. Бо частково наша правка на субвенцію, на ці центри, вона врахована. Тому будемо вже виконувати.

І, до речі, зверніть увагу, що в цьому листі, який ми надсилали на прем'єр-міністра і підписували там, вся фракція підписала, також є згадка про закріплення в ДФРР якоїсь там конкретної планки. Там цифра поки обговорюється, вона там навіть в наших таких оптимістичних прогнозах до 30% може доходити. Але я думаю, що це буде створена робоча група разом з Мінрегіоном, з Мінкульту, можливо з іншими міністерствами і буде визначений оцей от гарантований відсоток проектів ДФРР, які будуть спрямовані на культуру.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую. Отже ще раз дякую профільному підкомітету на чолі з паном Олександром Качним і всім колегам, хто працював над цим рішенням на розширеному комітеті, секретаріату, який підготував за результатами відповідно нашого підкомітету і комітету рішення.

Ставлю його на голосування. Хто за те, щоб підтримати рішення? Хто проти? Утримались? Бачите, колеги, це такий випадок...

ЛЕРОС Г.Б. Я – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. "Різне". Колеги, будь ласка, у нас є декілька невеликих але важливих питань в "Різному", тому я прошу не залишати засідання комітету, щоб у нас був кворум.

Отже переходимо до "Різного". Пані Констанкевич, так. Але спочатку, з вашого дозволу, Павло Миколайович Сушко.

СУШКО П.М. Можу уступити місце.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую. Тоді, пані Ірино, вам слово.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Пане голово, хочу проінформувати наш комітет, що надійшов лист від Асоціації європейських журналістів з проханням встановити з наступного року, з 2021-го, День пам'яті українців, що рятували євреїв під час Другої світової війни. Тобто День Праведників.

За підрахунками таких Праведників українців, які рятували євреїв, є понад 2 з половинної тисячі. В живих зараз 19-20 осіб. Пропонують визначити дану 14 травня вже з 2021 року. І я думаю, що це дійсно є дуже вагомим і важливим і в контексті тих історичних подій, які пов'язані із Голокостом, із Бабиним Яром, із Другою світовою війною, і ширше, якщо ми говоримо про пам'ять і вшанування пам'яті усіх, хто трагічно загинув в часи Другої світової війни.

ПОТУРАЄВ М.Р. Я повністю підтримую. Що ми, колеги, вирішимо? Підготувати відповідне рішення комітету на наступний комітет, так?

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. Да. Так.

ПОТУРАЄВ М.Р. Ми ж не маємо зараз голосувати. Я переконаний, що ми всі підтримуємо. Тобто проект відповідного рішення на наступний комітет виносимо і приймаємо таке рішення. Дякую, пані Ірино.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Дякую вам.

ПОТУРАЄВ М.Р. Павло Миколайович, будь ласка, вам слово.

СУШКО П.М. Дякую.

В цьому році ми прийняли і змінили закон на цей рік щодо девелопмент... до розробки кінопроектів та написання сценаріїв до пітчінгу Держкіно. І закон прийняли, але програму пітчінгу Міністерство фінансів не пропускає і затягує процес. Тобто Мінкульт вносить свої пропозиції до початку пітчінгу, Мінфін робить якість зауваження і повертає назад – і такий пінг-понг уже відбувається досить довго. І вже Держкіно не може провести цей конкурс, тому що поки вони проведуть конкурс, вже рік завершиться.

Взагалі, от чому так стається, що ми щось робимо рік, там закон приймаємо, а Мінфін завертає це питання? І пов'язано з цим, чому так сталося? Тому що позаминулого року ще тодішній очільник Міністерства культури забрав програму в Українського культурного фонду девелопмент з аудіовізуального лоту і відправив цю програму до Держкіно. Тобто гроші забрали, провести – не можемо провести.

То у мене прохання розглянути от комітетом, звернутися до Міністра культури та інформаційної політики з проханням повернути цей лот девелопмент до Українського культурного фонду. Чому саме? Тому що девелопмент не працює і вже не буде працювати з наступного року в Держкіно. А в Українському культурному фонді це законом передбачено прямо, щоб девелопмент проводився через конкурсну програму в УКФ. Що

це дає? Це дає, збільшує шанси кінематографістів на, якщо ти в одній інституції не отримав кошти, да, ти можеш там в іншій отримати.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. *(Не чути)*

СУШКО П.М. Дякую за коментар.

І взагалі в світовій практиці, чим більша інституція, яка виділяє кошти на девелопмент чи на постпродакшен, тим краще індустрія там розвинута.

Тому прошу, звернутися до Мінкульту та до керівництва Українського культурного фонду, щоб вони привели свою діяльність до законодавства і повернули цю програму.

ПОТУРАЄВ М.Р. Колеги, я хочу повідомити також, що у нас є проблеми з недофінансуванням Українського культурного фонду ще. Тому, якщо ви мене уповноважуєте, я звернуся до Міністерства культури, а також Міністра фінансів, а також Українського культурного фонду з вимогою дати роз'яснення щодо ситуації з належним фінансуванням як проектів Держкіно, так і проектів Українського культурного фонду.

І як тільки ми отримаємо відповідь, ми зможемо розглянути це на комітеті. Якщо ви мені доручаєте це, я такі листи звичайно направляю.

СУШКО П.М. Дякую.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Підтримується. Але, на мій погляд, було би правильно звернення до Кабінету Міністрів України в зв'язку з тим, що це питання є міжвідомче.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пане Юрію, слухне зауваження. Зробимо і таке. Дякую, колеги, за те...

(Загальна дискусія)

ПОТУРАЄВ М.Р. Це я просто там маю на увазі, що до УКФ теж треба окремо звернутися, і до Держкіно. Тобто їх буде фактично три по обом питанням.

СУШКО П.М. Я ще одну ремарку додам. Тому що Міністр культури, коли зробив пост, які програми наступного року будуть, то аудіовізуального виробництва девелопменту там не передбачено. Тому хочеться, щоб на це відреагували ще в цьому...

ПОТУРАЄВ М.Р. Звичайно, Павло Миколайович.

(Загальна дискусія)

ПОТУРАЄВ М.Р. Колеги, на цьому наш порядок денний вичерпаний.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Можна я в "Різному"?

ПОТУРАЄВ М.Р. Будь ласка, пане Юрію.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Шановні члени комітету, просто хочу подякувати за підтримку особисту: ви прекрасна і ми прекрасна команда. Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Шановні колеги, завершуючи.

СУШКО П.М. Ще одне останнє "Різне".

ПОТУРАЄВ М.Р. Будь ласка.

СУШКО П.М. Ще декілька місяців тому ми давали доручення секретаріату зробити брендинг комітету, кращого комітету. А щось я нічого не бачу. А чому нема брендингу? В комітетах в інших заходиш, сьогодні був нацбезпеки і оборони, великий банер нацбезпеки і оборони висить, є на чомусь якусь фотографію зробити. Нема ніякої промоції нашої діяльності.

Прохання до секретаріату.

ПОТУРАЄВ М.Р. Павло Миколайович, в робочому порядку.

Але щодо, колеги, перед тим, як ми розійдемося, я що хочу сказати. Що, з одного боку, у нацбезпеки і оборони є брендинг, з іншого боку, вони сьогодні почали о 10-й, а працювати планували до 17-ї. Ми з вами почали о 15-й, а закінчуємо о 16:45. Я вважаю, що може краще без брендингу, але з такою ефективністю, як ми працюємо.

СУШКО П.М. Ні, ні...

ПОТУРАЄВ М.Р. Це я жартую, Павло Миколайович,

КРАВЧУК Є.М. Але просто. Ми, звичайно, наш комітет змінив назву, в порівнянні там Комітету нацбезпеки і оборони, який, по-моєму, її не змінював. Тому. Але уже пройшло півтора роки, уже можна було б зробити новий банер.

СУШКО П.М. Тому на наступному комітеті запитаю як.

(Загальна дискусія)

СУШКО П.М. І лампочки треба змінити на денне освітлення, зробити це більш яким.

ПОТУРАЄВ М.Р. Давайте це в робочому порядку, Павло Миколайович, слухне зауваження.

СУШКО П.М. Це наша робота, тому це.

ПОТУРАЄВ М.Р. Колеги, я вам всім дуже дякую за роботу. Ми плідно попрацювали. Дуже вдячний всім, хто доєднався. Пану Миколі Княжицькому ще раз наші побажання якнайшвидшого одужання. І пані Ірині Констанкевич. Але вона вже бадьора, весела. І ми переконані, що так воно і буде. Всім привіт! Дякую. До зустрічі!